1. biologinis gamtos dėsnis

> *1. biologinis gamtos dėsnis aprašo tų ligų priežastis, kurios kyla savaime. Taigi, vėžio, chroniškų ligų, alergijų ir psichozių. Tai negalioja apsinuodijimui, sužalojimui ir ekstremaliam neprievalgiui.*

Geležinė vėžio taisyklė

Ji turi tris kriterijus

1. Kriterijus

Kiekviena Prasminga biologinė specialioji programa (Sinnvolles Biologisches Sonderprogramm, SBS) prasideda su sulig DHS (Dirko Hamerio sindromu), t. y. ypač sunkiu, labai ūmiu bei dramatišku ir izoliaciniu konflikto patirties šoku, vienu metu trejais lygmenimis: PSICHIKOJE – SMEGENYSE – ORGANE.

DHS (Dirko Hamerio sindromas) yra sunkus, labai ūmus bei dramatiškas ir izoliacinis konflikto šokas, kuris individą „pagauna ant ne tos kojos“, bet kartu ir gamtos šansas vėl atitaisyti šį nenumatytą, staiga atsiradusį pakenkimą. Kadangi šį momentą paleidžiama specialioji programa, praktiškai sinchroniškai – psichikoje, smegenyse ir organe, ir taip pat ją ten galima nustatyti, matyti ir išmatuoti! Taigi poveikio netikėtumas yra svarbiau, nei konflikto „psichologinis turinio vertinimas“.

Taip pat tai visada yra konfliktiška patirtis, o ne koks nors lemties smūgis ar įvykis, kuomet nukentėjusysis vis tiek nebūtų galėjęs nieko pakeisti.

Sulig DHS pacientui prasiveria burna, akys ir ausys. Akimirksniu jis tampa visiškai budrus, o jo galūnės atšąla.

Tiksliai nuo DHS pacientas patiria nuolatinį stresą, t. y. jo plaštakos ir pėdos yra visiškai šaltos, jis dieną ir naktį galvoja apie savo konfliktą ir mėgina jį pašalinti.

Jis naktimis nebegali užmigti, o jeigu gali, tai tik pirmąją nakties pusę, pusvalandžiams, nebeturi apetito, netenka svorio.

2. kriterijus

DHS momentą biologinis konfliktas apibrėžia ir SBS lokalizaciją smegenyse kaip vad. Hamerio židinį (Hamerscher Herd), ir lokalizaciją organe kaip vėžį arba vėžio ekvivalentą.

Nėra konflikto savaime, bet kiekvienas konfliktas turi visiškai apibrėžtą turinį ir jis yra apibrėžiamas DHS sekundę. Konflikto turinys kyla asociatyviai, t. y. mintį priskiriant nevalingai ir daugiausia apeinant mūsų supratimo filtrą. Galvojame, kad galvojame, iš tiesų konfliktas jau smogė per sekundę, prieš pradedant galvoti. Šis nelauktas šokas smegenyse palieka pėdsakus, kuriuos galima nufotografuoti smegenų kompiuterinės tomografijos pagalba. Tokia struktūra smegenų relėje yra vadinama Hamerio židiniu (HH). Šie HH atrodo kaip šaudymo taikinio koncentriniai žiedai, arba kaip vandens paviršius pliumptelėjus akmeniui.

Taigi tai reiškia, kad kiekvienam konflikto turiniui priklauso visiškai apibrėžtas vėžys ir visiškai apibrėžta vieta smegenyse. Bet Germanische Heilkunde® žavi tuo, kad galime ne tik pagal smegenų KT iškart nustatyti biologinio konflikto pobūdį, arba konflikto turinį, arba tai, kuris organas paveiktas ir ar ląstelių daugėja ar mažėja, bet ir tarsi detektyvai išsiaiškinti, ar konfliktai yra aktyvaus konflikto fazėje (ca-fazė) ar jau sveikimo fazėje (pcl-fazė).

3. kriterijus

SBS eiga visais trimis lygmenimis (psichika – smegenys – organas), nuo DHS iki konflikto pašalinimo (konfliktolizė = CL) ir epileptinės/epileptoidinės krizės aukščiausiame pcl-sveikimo fazės taške, ir sugrįžimo į normalizavimą (normotonija), yra sinchroniška!

Dėl nuolatinio streso (simpatikotonijos), kuris, iš principo, yra suplanuotas, galvinių nervų komunikacijos linijos yra pažeidžiamos vis didesniu mastu, t. y. paveikiama vis didesnė sritis arba intensyviau kinta jau paveikta sritis. Tuo pat metu organe progresuoja vėžys, dėl vėžio kūno organas padidėja, sumažėja arba, šiaip ar taip, pakinta.

Tai reiškia: jeigu konfliktas stiprėja, taip pat stiprėja ir poveikiai organui, o jeigu konfliktas silpnėja, jis silpnėja ir kitu lygmeniu. Jeigu konfliktas pašalinamas, tai

konflikto pašalinimas yra visais 3 lygmenimis. Jeigu įvyksta recidyvas, t. y. konfliktas sugrįžta, tai recidyvas vėl yra visais 3 lygmenimis.

Bet DHS sekundę gali nutikti dar daugiau, nes šią sekundę yra nutiesiami ir bėgiai. Bėgiai yra papildomi konflikto aspektai arba papildomi suvokimai DHS akimirką. Nes žmogus ir žvėris DHS sekundę – to neįsisąmonindami – „pastebi" ir lydinčias aplinkybes, tarsi padarytų momentinę nuotrauką, o kartu ir tonus arba žmones, kvapus, visų rūšių pojūčius ir skonio potyrius, ir išlaiko šiuos įrašus praktiškai visą gyvenimą. Jeigu vėliau pacientas patenka ant tokių bėgių, to rezultatas gali būti viso konflikto recidyvas.

Jeigu pacientui pavyksta pašalinti biologinį konfliktą, jis įeina į specialiosios programos antrąją fazę, į sveikimo fazę. Nes tiksliai kartu su sveikimo fazės pradžia organizmas pradeda taisyti žalą – tebūnie tai ląstelių padaugėjimas ar sumažėjimas kūno organe – bei, žinoma, ir paveiktąją smegenų relę. Ir kuo ilgiau buvo tęsęsis konfliktas, tuo didesni arba tuo ilgiau trunka pataisymai.

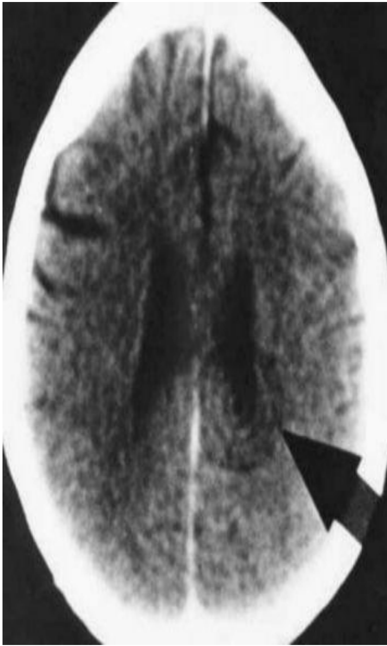
Sulig konflikto pašalinimo pradžia organizmas vėl persijungia – iš streso fazės į poilsio fazę, vadinamą vagotonija.

Dabar organo lygmeniu matome tai, kas anksčiau buvo laikoma svarbiausiu: vėžys sustoja! Ir paraleliai tam smegenų lygmeniu matome, kad Hamerio židinys dabar edemuojasi.

Smegenų kompiuterinė tomografija

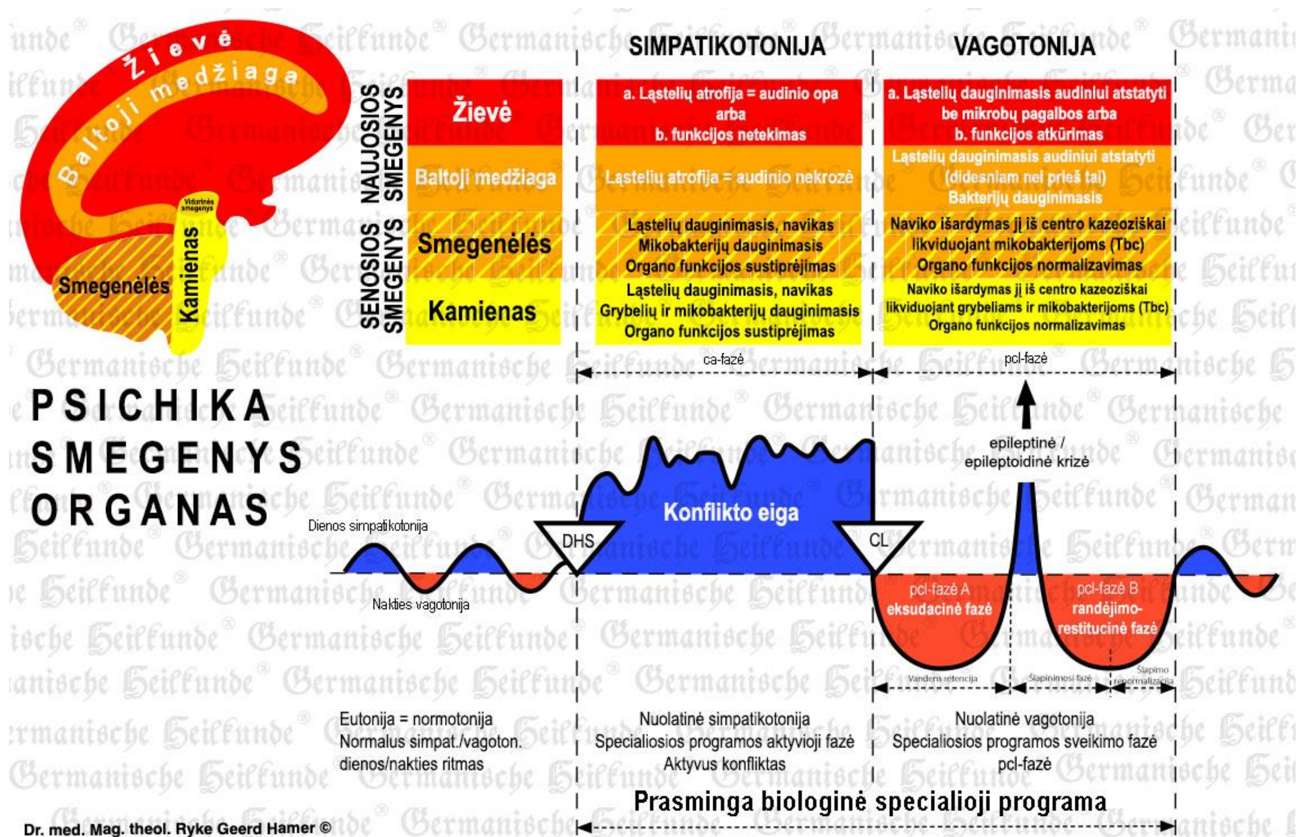
Hamerio židinys kompiuterinėje tomografijoje

Aiškiai matoma ir ne specialistui: šaudymo taikinio konfigūracija (prasidedančioje pašalinto konflikto fazėje) su edemuotais žiedais.

Hamerio židinys, aktyvus

Hamerscher Herd aktiv

Šaltinis: https://germanische-heilkunde.at/1-biologisches-naturgesetz/

2. biologinis gamtos dėsnis

Šiame puslapyje rasite visą informaciją tema: 2. biologinis gamtos dėsnis

> *2. biologinis gamtos dėsnis sako, kad kiekviena Prasminga biologinė spec. programa (SBS) turi sveikimo fazę, jeigu konfliktas pašalinamas. Ši sveikimo fazė paprastai trunka tiek laiko, kiek konfliktas buvo aktyvus.*

Visų ligų, kuomet konfliktas pašalinamas, dvifaziškumo dėsnis

Kiekviena visos medicinos liga yra dviejų fazių įvykis, jeigu konfliktas pašalinamas.

Anksčiau medicininiuose vadovėliuose buvome aprašę kelis šimtus „šaltų ligų“ ir taip pat kelis šimtus „karštų ligų“. „Šaltosios ligos“ buvo tos, kurių pacientams būdinga šalta oda, šaltos galūnės, nuolatinis stresas, svorio netekimas, sunku užmigti ir išmiegoti neprabundant. Kitos rūšies „ligos“ buvo tos, kurių pacientų galūnės šiltos arba karštos, dažniausiai jie karščiuoja, turi gerą apetitą, bet yra silpni ir pavargę.

Vad. „šaltųjų ligų“ atveju, po jų sekanti sveikimo fazė buvo arba pražiūrėta, arba klaidingai suprasta kaip atskira „liga“ pati sau. Vad. „karštųjų ligų“ – kurios juk visada yra sveikimo fazė po prieš ją sekusios aktyvaus konflikto fazės – atveju, ši šaltoji fazė buvo lygiai taip pat pražiūrėta arba klaidingai suprasta kaip atskira „liga“ pati sau.

Smegenyse abiejų fazių Hamerio židinys, žinoma, yra toje pačioje vietoje, tačiau skirtingų būsenų: aktyvaus konflikto fazėje visada aiškiai išreikšti ratilai, vad. taikinio formos konfigūracija, o pašalinto konflikto fazėje Hamerio židinys yra ištinęs, edemuotas.

Galbūt kyla klausimas, kodėl medikai jau seniai nepastebėjo visų ligų dviejų fazių dėsningumo, jeigu jis taip tobulai taisyklingas. Atsakymas yra toks pat paprastas, koks anksčiau buvo sunkus: taip buvo tiesiog todėl, kad tik dalis konfliktų yra pašalinami. Jeigu konfliktas negali būti pašalintas, tuomet liga teturi vieną fazę, t. y. individas pasilieka aktyvaus konflikto būklės, vis labiau sublogsta ir galiausiai miršta nuo išsekimo, arba kacheksijos.

Schemoje parodyta, kaip dėl DHS normalus dienos ir nakties ritmas virsta nuolatine simpatikotonija, kuri trunka tol, kol dėl konflikto pašalinimo prasideda nuolatinė vagotonija. Į nuolatinę vagotoniją iš esmės žemiausiame taške įsiterpia epileptinė arba epileptoidinė krizė, arba simpatikotoninis šuolis, žymintis vagotonijos fazės staigų pasikeitimą kartu su vad. „šlapinimosi faze" – sukaupto skysčio didžiosios dalies išplovimu. Prasminga biologinė programa baigiasi tik sugrįžus į normalią būklę, arba normotoniją.

Kiekviena liga, kuri turi konflikto pašalinimą, turi ir aktyvaus konflikto fazę bei sveikimo fazę. O kiekviena sveikimo fazė – jeigu į ją neįsiterpia aktyvaus konflikto recidyvas, turi ir epileptodinę krizę, t. y. sveikimo fazės staigaus pasikeitimo tašką, vagotonijos žemiausiajame taške.

Epileptoidinė krizė (EK) yra procesas, kurį Motina Gamta repetavo milijonus metų. Jis vienu metu vyksta visais trimis lygmenimis. Šios krizės, įvykstančios sveikimo fazės aukščiausiajame taške, prasmė ir tikslas yra tas, kad būtų išspausta ir pašalinta smegenų edema ir pacientas sugrįžtų į normalią būklę. Tai, ką įprastai vadiname epileptiniu traukulių priepuoliu spazmuojant raumenims, yra tik specifinė epileptinės krizės forma, būtent – po motorinio konflikto pašalinimo.

Epileptoidines krizes, t. y. į epilepsiją panašias krizes, turi visos ligos, kiekvienai vad. ligai jos iš principo yra šiek tiek skirtingos. Šiuo atveju nevyksta toniniai ir kloniniai traukulių priepuoliai, kaip motorinių konfliktų atveju, bet kiekviena biologinė konflikto rūšis ir ligos rūšis turi ir savo visiškai specifinę epileptoidinės krizės rūšį. Yra ligų, kurių sveikimo fazė apskritai nėra visiškai nepavojinga, ir čia ji, jeigu nepaisoma atsargos, netgi gali baigtis mirtimi.

Su epilept. krize Motina Gamta visiškai paprasta priemone sukūrė labai veiksmingą instrumentarijų: epilept. krizė yra labai stiprus, tačiau trumpalaikis, konflikto aktyvumas, t. y. šios krizės metu pacientas dar kartą pagreitinta eiga pergyvena visą savo konflikto procesą. Iš čia, pvz., stiprūs krūtinės anginos skausmai esant širdies infarktui. Nežinojome, kad ši krūtinės angina epilept. krizėje turi išgyvenimui lemtingai svarbią biologinę prasmę. Kadangi nuo epilept. krizės, čia – širdies infarkto, „tvarkingos eigos" priklauso „tvarkingas

edemos išplovimas“, taigi, ir paciento išgyvenimas. Todėl Germanische Heilkunde® duodame kortizono tiktai tada, jeigu būtina.

Todėl epileptoidinė krizė mums dažnai iškelia dar didesnes klinikines užduotis: pvz., lizę pneumonijos atveju, širdies infarktą po teritorijos konflikto, dešiniosios širdies infarktą kartu su plaučių embolija, absansą po atsiskyrimo konflikto, taip pat diabetą arba hipoglikemiją. EK yra tiesos valanda! Pavojingiausias taškas yra iškart po krizės, kuomet paaiškėja, ar epileptoidinės krizės pakako pakeisti įvykių kursą. Bet visada pacientas težino: daugumai jų išgyventi pavyksta.

Tada, sveikimo fazės antrojoje pusėje – sulig epileptoidinės krizės pradžia – smegenyse Hamerio židinio pataisymo tikslu kaupiasi nekenksmingas jungiamasis audinys, vad. glija. Šis Hamerio židinys, t. y. tarsi didelė balta dėmė, arba sritis, kompiuterinėje tomografijoje, reiškia sveikimo pabaigą tada, kai jame nebėra intra- ir perifokalinės edemos.

Kai kompiuterine tomografija smegenyse būdavo aptinkami glijos telkiniai, kurie būdavo dar ir smarkiai nuspalvinti jodo kontrastine priemone, tada paprastai diagnozė būdavo aiški: „Smegenų navikas!“ Tačiau smegenų navikų nėra pagal apibrėžimą, nes smegenų ląstelės po gimimo daugintis apskritai nebegali, taip pat ir tomis sąlygomis, kurios lig šiol buvo klaidingai suprantamos kaip smegenų navikas – t. y. tiesiog jokiomis sąlygomis. Daugintis gali nekenksminga glija – smegenų jungiamasis audinys, kurio funkcija lygiai tokia pati, kaip mūsų kūno jungiamojo audinio. Šie šviesūs glija sutvirtinti Hamerio židiniai, kuriuos galima pamatyti kompiuterinėje tomografijoje, yra Hamerio židiniams organizmo atliekami pataisymai, t. y. pagrindas džiaugtis, o ne išsigąsti ar net operuoti smegenis.

GRAFIKAI

Hamerio židinys, edema

Hamerscher Herd Oedem

Šaltinis: https://germanische-heilkunde.at/2-biologisches-naturgesetz/

3. biologinis gamtos dėsnis

> *3. biologinis gamtos dėsnis sako, kad senųjų smegenų valdomų SBS (smegenų kamienas + vidurinės smegenys + smegenėlės) aktyviojoje fazėje ląstelės dauginasi, o naujųjų smegenų valdomų SBS (baltoji medžiaga + smegenų žievė) aktyviojoje fazėje ląstelių netenkama (nekrozės, opos).*

Auglių ir vėžio ekvivalentų ontogenetinė sistema

Embriologai embriono raidą apskritai skirsto į tris vadinamuosius gemalinius lapelius: endodermą, mezodermą ir ektodermą, kurie susiformuoja jau nuo pat embriono raidos pradžios ir iš kurių išsivysto visi organai. Kiekvieną kūno ląstelę arba organą galima priskirti vienam iš šių vad. gemalinių lapelių. Todėl Germanische Heilkunde® visas vad. ligas rūšiuoja pagal jų priklausomybę gemaliniam lapeliui. Jeigu visus šiuos skirtingus auglius, tinimus, opas surūšiuojame pagal šią raidos istoriją, arba pagal jų skirtingų vad. gemalinių lapelių kriterijus, tada nustatoma, kad „ligos", priklausančios tam pačiam gemaliniam lapeliui (vidurinio gemalinio lapelio atveju dar daroma skirtis tarp priklausomybės smegenėlių valdomai ir didžiųjų smegenų baltosios medžiagos valdomai mezodermai), turi dar ir kitų savybių bei ypatybių. Nes kiekvienam iš šių gemalinių lapelių priklauso (raidos istorijos sąlygota) speciali smegenų dalis, apibrėžto tipo konflikto turinys, apibrėžta lokalizacija smegenyse, visiškai apibrėžta histologija, su specifiniais gemaliniais lapeliais susieti mikrobai, ir, be to, kiekviena vad. liga, iš tiesų – „gamtos Prasminga biologinė specialioji programa", dar turi ir pagal raidos istoriją suprantamą biologinę prasmę.

Ląstelių, arba organų, kurie išsivystė iš vidinio gemalinio lapelio, relės, valdymo vietos, iš kurių jie gauna komandas, yra smegenų kamiene, seniausioje smegenų dalyje. Ten taip pat aptinkame tvarkingą lokalizaciją, nes jos prasideda dorsalinio paviršiaus dešinėje pusėje burnos, nosiaryklės ligomis ir tada išsidėsto laikrodžio rodyklei priešinga kryptimi atitinkamai virškinamajam traktui ir baigiasi riestine žarna ir šlapimo pūsle. Visos karcinomos – be jokios išimties – histologiškai yra adenokarcinomos. Šiam gemaliniam lapeliui

priklausantys organai vėžio atveju ląsteles daugina sudarydami adenoląstelių tipo kompaktiškus auglius, pvz., kepenyse, žarnyne, mazgus plaučiuose ir t. t.

Visų ląstelių arba organų, kurie išsivystė iš išorinio gemalinio lapelio, valdymo relės yra didžiosiose smegenyse, smegenų žievėje, jauniausioje mūsų smegenų dalyje. Jie vėžio atveju ląsteles sulieja suformuodami opas arba praranda funkciją organo lygmeniu, t. y. pvz., diabetas arba paralyžius, ir t. t.

Viduriniame gemaliniame lapelyje skiriame senąją ir naująją grupes.

Ląstelių arba organų, priklausančių senesniajai vidurinio gemalinio lapelio grupei, relės yra smegenėlėse, t. y. jie vis dar priklauso senosioms smegenims ir todėl vėžio atveju aktyvaus konflikto fazėje gamina kompaktiškus auglius (ląsteles daugina), ir būtent adenoidinių ląstelių tipo, pvz., krūtyje, taip pat ir melanomas, arba mezoteliomas perikarde, t. y. širdiplėvėje, arba pleuroje, t. y. krūtinplėvėje, arba peritoniume, t. y. pilvaplėvėje.

Ląstelių arba organų, priklausančių naujesniajai vidurinio gemalinio lapelio grupei, valdymo vieta yra didžiųjų smegenų baltojoje medžiagoje, ir jie vėžio atveju aktyvaus konflikto fazėje gamina nekrozes arba audinio kiaurymes, t. y. ląsteles sulieja, pvz., kiaurymes kauluose, blužnyje, inkste arba kiaušidėje.

Kuo labiau pažengusi mūsų filogenetinė evoliucija, tuo labiau išsivysčiusios ir tuo sudėtingesnės ir mūsų smegenų programos. Nuo archajiškų seniausiųjų mūsų smegenų kamieno programų, iki jau kiek sudėtingesnių konflikto turinių smegenėlėse, iki jau žymiai sudėtingesnių – mūsų didžiųjų smegenų baltojoje medžiagoje ir iki kortikalinių konflikto turinių, kurie valdomi iš mūsų smegenų žievės.

Iš pradžių vėžys buvo suprantamas kaip tikras navikas, kurio ląstelių smarkiai daugėja. Buvo tariama, kad naviko ląstelės gali nuplaukti ir pagaminti dukterinius auglius kitose kūno vietose, vad. „metastazes“, kurių iš tiesų vis dėlto nėra. Metastazės visada yra antriniai arba tretiniai konfliktai, dažniausiai jatrogeniniai, t. y. sukelti gydytojo.

Jeigu šiandien vad. aukštųjų mokyklų medicinos pacientui nustatoma „vėžio“ diagnozė, tai dauguma pacientų tai patiria kaip gniuždantį šoką, kuris

gali iškart sukelti kitus panikos konfliktus bei naujus vėžius, kurie tuomet aukštųjų mokyklų medicinoje laikomi metastazėmis.

Pasaka apie metastazes yra neįrodyta ir neįrodoma hipotezė. Nes dar niekada joks mokslininkas vad. vėžio paciento arteriniame kraujyje nesugebėjo aptikti nė vienos vėžio ląstelės. Bet ten jų turėtų būti aptinkama, jeigu jos plauktų iki kūno periferijos, t. y. pakraščio.

Be to, tai, kad kūno ląstelės, keliaudamos niekada nestebėtą kelią per kraują, pakeliui netgi sugeba pasikeisti ir, pvz., žarnyno vėžio ląstelė, kuri žarnyne sudarė kalafioro formos kompatišką auglį, staiga nuklydo į kaulus, kur ji virto kaulo atrofija, yra tikra beprotybė ir viduramžiškas dogmatizmas. Pats antrosios ir net trečiosios karcinomos buvimo faktas yra neginčijamas, bet šio fakto vertinimas – tikrai taip.

Aukštųjų mokyklų medicinoje vad. gemaliniais lapeliais taip pat niekas labiau nesidomėjo. Niekas nenumatė, kokie jie svarbūs. Ir tai iš tiesų yra ta priežastis, kodėl į visą vėžio vystymąsi nebuvo galima įvesti sistemos.

Todėl ateities vadovėliuose vad. ligos bus rūšiuojamos ne pagal ligšiolines specializuotas sritis, bet pagal jų priklausomybę gemaliniam lapeliui. Ši tvarka yra biologiškai natūrali ligų, arba gamtos specialiųjų programų, tvarka.

Visus mūsų biologinius konfliktus galime surūšiuoti pagal raidos istoriją. Žinome, kada raidos istorijoje išsivystė ir buvo užprogramuoti atitinkami specialūs elgesio būdai. Ir todėl tarpusavyje susieti yra ne tik organai ir smegenų sritys, bet raidos istorijos požiūriu susaistyti ir konfliktai; histologiškai visų jų ląstelės susiformuoja taip pat, o sveikimo fazėje ten visuomet aptinkame tuos pačius mikrobus.

Šaltinis: https://germanische-heilkunde.at/3-biologisches-naturgesetz

4. Biologinis gamtos dėsnis

4. biologinis gamtos dėsnis aprašo tai, kad mikrobai, kaip „gamtos chirurgai“, be jokių išimčių tiktai sveikimo fazėje išardo senųjų smegenų valdomus navikus tuberkuliozės-kazeozės būdu ir vėl užpildo naujųjų smegenų valdomas nekrozes esant tinimui. Sveikimo fazės pabaigoje mikrobai vėl atsitraukia (tampa apatogeniški).

Ontogenetiškai sąlygota mikrobų sistema

Iki šiol mikrobus supratome tik taip, tarsi jie sukeltų vad. i**nfekcines ligas**, ir šis požiūris atrodė savaime suprantamas, nes juk kiekvienos vad. infekcinės ligos atveju visada kaip tik ir rasdavome šiuos mikrobus. Tik kad tai buvo netiesa. Nes prieš šias menamas infekcines ligas visada sekdavo aktyvaus konflikto fazė. **Ir tik sulig konflikto pašalinimu šie mikrobai gali tapti aktyvūs.**

Ir, žinoma, jiems komandas duoda ir juos aktyvuoja mūsų smegenys. Ir jie mums padeda ta prasme, kad (grybeliai) pašalina pertekliniu tapusio vėžio, t. y. naviko, kuris išpildęs savo užduotį yra nebereikalingas, padarinius, arba ta, kad bakterijos padeda vėl atstatyti didžiųjų smegenų grupės kiaurymes, nekrozes ir sunaikintas audinio vietas. **Taigi jie yra mūsų ištikimi pagalbininkai, mūsų kviestiniai darbininkai.** Imuninės sistemos, kaip armijos, kovojančios su piktaisiais mikrobais, vaizdinys buvo tiesiog klaidingas. Nes mikrobai yra ne „ligų“ sukėlėjai, o sveikimo fazės optimizuotojai.

Taigi **Germanische Heilkunde 4. gamtos dėsnis** – ontologiškai sąlygota mikrobų sistema – vėlgi priskiria mikrobus trims gemaliniams lapeliams, nes kiekvienai su gemaliniu lapeliu susietai organų grupei priklauso ir specifiniai su gemaliniu lapeliu susieti mikrobai.

Kai skirtingose mūsų smegenų kompiuterio relėse buvo programuojami mūsų organai, kartu buvo užprogramuoti ir mūsų specialieji darbininkai, mikrobai.

Iš to seka, kad

- seniausieji mikrobai, **grybeliai** ir **grybelinės bakterijos** (mikobakterijos), yra atsakingi už endodermą, ir sąlyginai už smegenėlių mezodermą, tačiau bet kuriuo atveju tik už senųjų smegenų valdomus organus.
- senieji mikrobai, būtent **bakterijos**, yra atsakingi už mezodermą ir visus organus, kurie yra išsivystę iš jos.
- (virusų nėra)

„Atsakingi“ čia reiškia tai, kad kiekviena iš mikrobų grupių „apdoroja“ atitinkamai tik apibrėžtas organų grupes, kurios **priklauso tam pačiam gemaliniam lapeliui**, t. y. yra kilusios iš to paties gemalinio lapelio.

Momentas, nuo kada mikrobams leidžiama „apdoroti“, priklauso ne nuo kokių nors išorinių veiksnių, kaip ligi šiol klaidingai manėme, bet yra nustatomas išimtinai mūsų smegenų kompiuterio.

Taip pat mikrobus laikėme kažkuo „piktybiniu“, ką reikia išnaikinti. Tai buvo gryna nesąmonė! Mikrobai mums primygtinai reikalingi, ir būtent visa jų paletė, kuri įprasta mūsų platumoje. Jeigu mums, pvz., „dėl higieninių paskatų“, trūksta mikobakterijų (Tbc), tada sveikimo fazėje nebegalime vėl išardyti savo navikų. Visos eilės navikų atveju tai turi katastrofiškų padarinių: pvz., skydliaukės-Ca atveju tai reiškia, kad nepaisant konflikto pašalinimo ji negali būti išardyta ir toliau gausiai gamina tiroksiną. To priežastis yra kaip tik ta, kad nėra mikobakterijų, kurios normaliu atveju naviką išardo ir leidžia tiroksino lygiui vėl nukristi iki normalios vertės. Taip pat didelių komplikacijų gali sukelti ir storosios žarnos-Ca ir tada, jeigu nesama mikobakterijų, jį reikia pašalinti chirurgiškai.

Senųjų smegenų valdomi mikrobai

Mikobakterijos atsirado prieš tiek pat laiko arba beveik prieš tiek pat, kiek ir vienaląsčiai, taigi daug anksčiau, nei gyvūnai arba žmonės. Jos turi aiškią užduotį, būtent – prasidėjus sveikimo fazei kazeuoti bei išardyti senųjų smegenų valdomus navikus. Bet taip pat, kaip ir patys navikai, kuriuos jos atlikdamos savo funkciją turi išardyti po to, kai jie padaro savo darbą, mikobakterijos irgi dauginasi aktyvaus konflikto fazėje.

Taigi dabar žinome, kad mikobakterijų (Tbc), dar vadinamų „rūgščiai atspariomis lazdelėmis" – kadangi joms nesvarbi skrandžio rūgštis, – privalome turėti jau nuo pat DHS! Jeigu jų įgyjame po konflikto pašalinimo, sveikimo fazėje, šiai Prasmingai biologinei specialiajai programai jos nebėra naudingos, kadangi jos dauginasi vien tik aktyvaus konflikto fazėje. Akivaizdu, kad mūsų organizmas – dirbdamas kartu su savo draugu, mikobakterija – leidžia produkuoti tiksliai tik tiek rūgščiai atsparių lazdelių, kiek vėliau bus panaudota naviko kazeozei. O mes, pusgalviai, manėme, kad tuberkuliozę privalome išnaikinti.

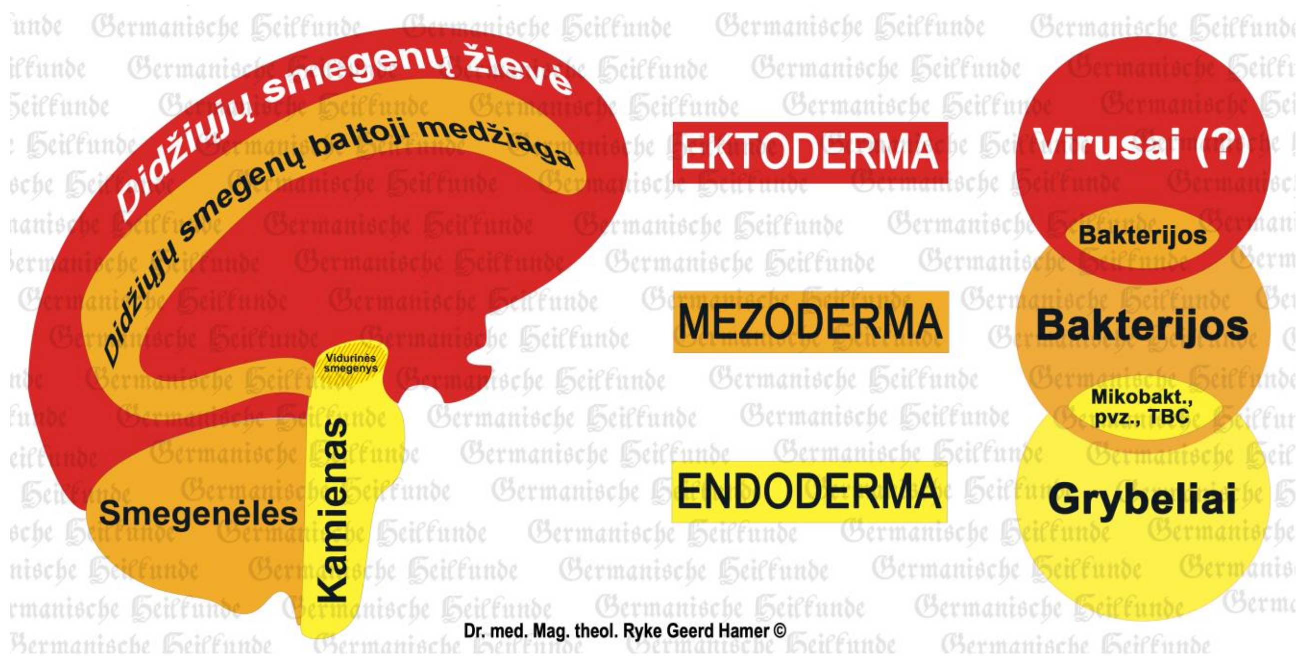
Kiekvieną tuberkuliozę lydi naktinis prakaitavimas!

Didžiųjų smegenų valdomi mikrobai

O **bakterijos** priklauso didžiųjų smegenų grupei ir jų ląstelės dauginasi sveikimo fazėje, kaip ir visų organų, kuriuos valdo didžiosios smegenys – bakterijų atveju, specialiai didžiųjų smegenų baltoji medžiaga. Dėl to bakterijos taip pat pradeda daugintis tik sulig konfliktolize (konflikto pašalinimu).

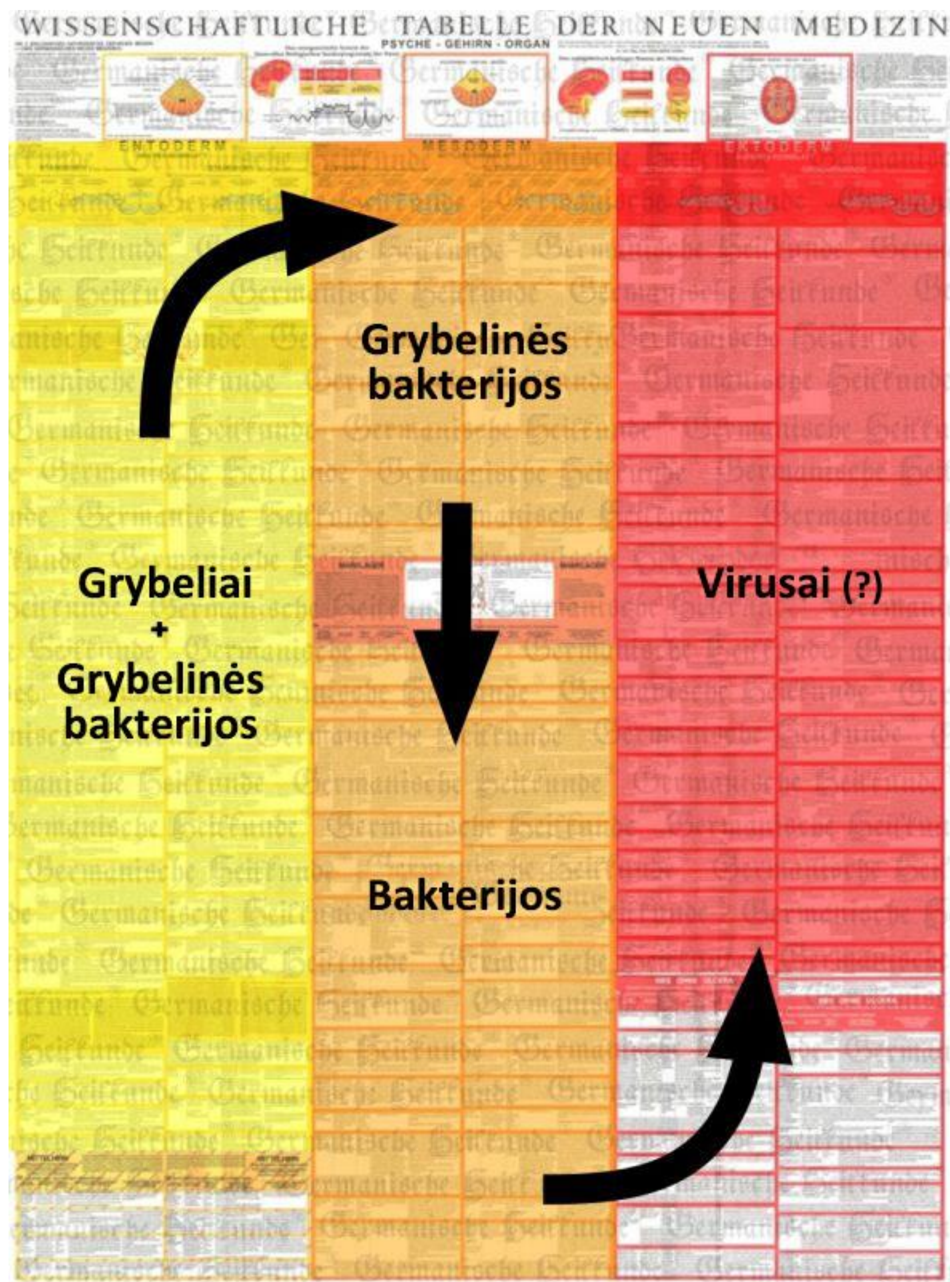
Dabar matome, kad mikrobai prasmingai ir pagal raidos istoriją suprantamu būdu įsijungia į Prasmingų biologinių specialiųjų programų biologinį procesą. Jie, taip sakant, yra susiformavę su mumis ir dėl mūsų. Jie yra reguliavimo kontūro narys, ko anksčiau nežinojome. Tačiau gamtos reguliavimo kontūrai negali funkcionuoti, jeigu mes, burtininko mokiniai, savavališkai pašaliname kuriuos nors iš veiksnių. Taigi bemaž viskas, ką mes, „modernieji aukštųjų mokyklų medicinikai", darėme, buvo nesąmonė.

GRAFIKAI

Gehi

Mikroben

Šaltinis: https://germanische-heilkunde.at/4-biologisches-naturgesetz

5. Biologinis gamtos dėsnis

5. biologinis gamtos dėsnis aprašo kiekvienos specialiosios programos biologinę prasmę. Motina Gamta nedaro nieko pikta, bet tik prasminga!

Supratimo, kad kiekviena vad. liga yra gamtos Prasmingos biologinės specialiosios programos (suprantamos pagal raidos istoriją) dalis, dėsnis

Kai 1981 atradau „Geležinę vėžio taisyklę“ ir ligų dvifaziškumą ir 1981 spalį Tiubingeno universitete tai pateikiau kaip savo habilitacinį darbą, maniau, kad esu atradęs vėžio sąryšius.

Po dviejų metų, toliau vykdydamas tyrimus, pastebėjau, kad ne tik karcinominės ligos, bet ir visos kitos ligos akivaizdžiai vyksta pagal abu šiuos biologinius dėsningumus.

1987 man pasisekė remiantis embriologija ir elgsenos mokslu surasti trečiąjį ir ketvirtąjį biologinį dėsningumą. Savo nuostabai nustačiau, kad visos medicinos visas ligas galima paaiškinti šiais keturiais biologiniais dėsningumais ir tai atkurti kiekvienu paskiru atveju. Šio biologinio požiūrio dėka kone neišvengiamai priėjau tikrai kvapą gniaužiančią išvadą:

Kai skyrium pažiūrėjau į paskirų gemalinių lapelių ligas, nustačiau, kad jos akivaizdžiai yra prasmingos biologiškai. Suvokiau, kad vad. ligos yra ne beprasmės gamtos klaidos, su kuriomis reikia kovoti, bet kad kiekviena liga yra prasmingas įvykis, taip kad tikrai buvau priverstas apie kiekvieną iš jų klausti: Kaip atsirado ši „liga“? Kokia jos biologinė prasmė?

Man paaiškėjo, kad daugelio ligų biologinę prasmę galime suprasti tik pasiremdami embriologija. Toliau paaiškėjo, kad į šį biologinės prasmės supratimą turime įtraukti biologinį-socialinį sąryšį. Pagaliau man iškilo klausimas, ar lig šiol „ligos“ sąvoka ligų esmės nesupratome visiškai klaidingai, kadangi nežinojome „ligų“ biologinės prasmės.

Man pavyko įrodyti, kad vad. ligų biologinė prasmė priklauso nuo gemalinių lapelių. Tai nepaprastai svarbu, ir netgi vienas iš pagrindinių visos Germanische Heilkunde® supratimo atramos stulpų. Iš to man paaiškėjo visai naujas

ankstesnės ligos sąvokos nozologinis supratimas. Dėl šios priežasties iš tiesų turime kalbėti nebe apie ligą ankstesne prasme, bet apie gamtos Prasmingą biologinę specialiąją programą. Šios Specialiosios programos pradžia, DHS, jau yra prasmingas procesas, skirtas įjungti šią Prasmingą biologinę specialiąją programą (SBS).

Kadangi menamas „ligas" suprantame nebe kaip „piktybines", gamtos gedimus arba Dievo bausmę, bet kaip mūsų gamtos Prasmingos biologinės specialiosios programos dalį arba paskirą fazę, tai biologinė prasmė, kurią turi kiekviena SBS, žinoma, įgyja lemiamą reikšmę. Taigi SBS turi prasmingą biologinį tikslą, arba: su SBS turi būti pasiekta kažkas prasminga, arba prasmingai biologiškai būtina. Tačiau, kaip matėme, (schema) biologinė prasmė vienąkart glūdi aktyvaus konflikto fazėje, o kitąkart pašalinto konflikto fazėje. Čia Motina Gamta tiesiog pasinaudojo laisve realizuoti ir tai, ir tai skirtingose gemalinių lapelių grupėse, tačiau visiškai taisyklingai, nors, kitu atžvilgiu, senųjų smegenų valdomi organai ir didžiųjų smegenų žievės valdomi organai elgiasi diametraliai priešingai:

Senųjų smegenų valdomų organų ca-fazėje ląstelių daugėja, smegenų žievės valdomų organų ca-fazėje ląstelių mažėja. Bet atsižvelgdami į jų biologinę prasmę turime nepamiršti, kad Motina Gamta (žr. grybeliai ir mikobakterijos) jau nuo pat DHS numato pcl-fazę. Nes mikobakterijos dauginasi nuo DHS (Tbc), tačiau jos pradedamos naudoti tik sulig konfliktolize, t. y. „iš anksto produkuojama" atitinkamai tik tiek mikobakterijų, kiek po to bus būtina pašalinti navikui.

Pavyzdys: jeigu maisto gabalas, kuris buvo pernelyg godžiai surytas, kad jo negautų konkurentas, užstrigo žarnoje, kadangi yra per didelis, tada individas patiria dieglius. Kartu su šiais diegliais, kurie šiuo atveju yra DHS, įsijungia Prasminga biologinė specialioji programa, t. y. dabar proksimaliai – į viršų, arba link burnos – auga žarnos vėžys. Tai reiškia: sparčiai daugėja ląstelių (aukštųjų mokyklų medicina pasakytų: smarkus mitozinis augimas, itin piktybiškas!). Tuo pat metu lygiai taip pat sparčiai dauginasi mikobakterijos (jeigu individas savyje turėjo bent vieną iš jų rūšių). To biologinė prasmė yra ta, kad: žarnos vėžį sudaro milijonai ypatingai smarkiai virškinimo sultis produkuojančių „vienkartinių ląstelių", skirtų panaudoti tik vieną kartą. Produkuojama tikrąja to žodžio prasme litrai virškinimo sulčių, ir dėl to pernelyg didelis gabalas yra suardomas,

sumažinamas ir kažkada tampa pakankamai mažas ir praslysta. Tai yra konfliktolizė.

Nuo šios akimirkos dirba mikobakterijos, valdomos iš smegenų – bet jos taip pat ir pačios dėl milijonų metų patirties žino, kurias (vienkartines) ląsteles joms kazeotiškai išardyti leidžiama, o kurių – ne, – ir vėl pašalina išimtinai tik vienkartines ląsteles, t. y. naviką. Visa tai vyksta esant tipiškam smarkiam naktiniam prakaitavimui artėjant rytui ir aukštai, vėliau subfebriliai (lengvesnei) temperatūrai. Taigi, tiesiog kazeoze išardomos tik naujai atsiradusios ląstelės ir tada vėliau pasilieka randinis audinys.

Dabar pacientas turi suprasti, kaip tai perkeliama. Mums šis „bjaurus nevirškinamas konfliktas“ dėl „nevirškinamo gabalo“ paprastai yra nebe maisto gabalas, bet „nevirškinamas gabalas perkeltine prasme“. Tai yra: automobilis, namas, palikimas, sužlugęs verslas ar pralaimėta byla. Tačiau biologiškai-„archajiškai“ reaguojame vis dar taip, tarsi mums šį „bjaurų nevirškinamą konfliktą“ būtų sukėlęs vis dar maisto gabalas.

Panašiai vyksta ir moters krūtyje (biologinė prasmė: ca-fazėje):

Jei dešiniarankė moteris patiria motinos/vaiko konfliktą, tai jai kairėje krūtyje auga adenoidinis krūties liaukos vėžys, t. y. dauginasi krūties liaukos audinys. Aišku, kad to biologinė prasmė yra padėti kūdikiui, kuris, pvz., dėl nelaimingo atsitikimo dabar patiria raidos sutrikimą, tuo, kad nuo šiol jis gauna daugiau motinos pieno. Taip motinos organizmas bando kompensuoti padarytą žalą. Taigi tol, kol trunka konfliktas, auga vad. krūties liaukos auglys, t. y. tęsiasi pieno gamyba.

Konflikto pašalinimas įvyksta, t. y. krūties liauka liaujasi augusi, tik tą akimirką, kai kūdikiui vėl viskas gerai. Vėliau ten pasilieka kaverna. Tai gali būti arba visiška daugiau ar mažiau skysčiu užpildyta ertmė, arba tam tikras išplonėjęs plotas, kaip kempinė arba šveicariškas sūris. Bet kuriuo atveju krūtis vėl atrodo beveik taip pat, kaip ir anksčiau, taip pat yra funkcionali, visiškai sveika tiek žindant dabar, tiek ateityje. Žinoma, moterims vad. civilizuotuose kraštuose šie įvykiai dažniausiai nutinka ne žindymo laikotarpiu.

Jeigu civilizuotai moteriai motinos/vaiko konfliktas įvyksta, kada ji nebežindo, tai auga toks krūties liaukos auglys ir imituoja tikslą suteikti daugiau pieno kūdikiui – kuris tikrai yra vaikas, bet dažniausiai jau nebe kūdikis.

Kitaip yra vandens ir skysčio konflikto (didžiųjų smegenų mezoderma) atveju; čia aktyvaus konflikto fazėje matome inkstų audinio nekrozę ir tuo pat metu taip pat visada būna pakilęs kraujospūdis, tačiau to prasmė ta, kad būtų funkciškai kompensuota nekroze inksto audinyje suformuota skylė ir taip būtų galima išskirti pakankamai šlapimo ir šlapalo. Pcl-fazėje iš inksto nekrozės susiformuoja skysčiu pripildytas išsigaubimas. Tai vadiname inkstų cista. Cistos viduje dabar smarkiai daugėja ląstelių, kam pasibaigus, po 9 mėnesių, skysčio vietoje būna susiformavęs tvirtas ląstelių audinys, turintis savą kraujagyslių sistemą. Tuo laikotarpiu visame aplinkiniame plote „auga“ cista, kuri vėliau, kai tampa induruota (kieta), vėl atsiskiria savaime. Čia biologinė prasmė yra pcl-fazėje, t. y., pasibaigus sveikimo fazei, visam laikui tiek padidėja parenchima, tiek sustiprėja funkcija. Kodėl čia Motina Gamta šitaip tvarkosi, kol kas suprantame dar ne visai. Gali būti, kad tikrai ir visam laikui padidinti parenchimos ir sustiprinti funkcijos neįmanoma taip „greitosiomis“, kaip „vienkartinių ląstelių“ sparčios mitozės atveju, kadangi šiuo atveju tai nelabai turi reikšmės. Nes juk šių ląstelių paskirtis tik trumpalaikė ir po to jos vis tiek yra suardomos.

Didžiųjų smegenų žievės valdomų karcinomų biologinė prasmė vėlgi yra ca-fazėje, bet, kitaip nei senųjų smegenų valdomų organų atveju, kur ląstelių daugėja, čia įgyvendinamas priešingas dalykas, būtent – plokščiojo epitelio ląstelių mažėja, o paskui sveikimo fazėje jos yra atstatomos.

Tačiau kadangi lig šiol niekas nieko nežinojo, tai pcl-fazėje atstatomos arba vėl užpildomos nekrozės ir opos taip pat buvo vadinamos vėžiu, arba sarkoma, kadangi čia juk irgi daugėja ląstelių (mitozė), didelių ląstelių su dideliais branduoliais – tačiau sveikimo tikslu. Dabar taip pat galime suprasti, kodėl niekuomet negalėjome suvokti vėžio atsiradimo, kol nebuvome supratę šių sąryšių ir, visų svarbiausia, mūsų biologinių konflikto programų atsiradimo raidos istorijoje mechanizmo. La medicina sagrada (kaip sako ispanai) viską apvertė aukštyn kojomis, daugiau nebėra teisinga niekas, išskyrus faktus.

Tačiau savo biologinę prasmę turi ne tik kiekviena Prasminga biologinė programa, bet ir tokių SBS kombinacija šizofreninės konsteliacijos prasme vėlgi turi visiškai ypatingą biologinę prasmę, tarsi „aukštesniąją prasmę“. Tuo turima omenyje jokiu būdu ne kažkas transcendentiško, pasaulėžiūrinio ar dvasiško, o tas faktas, kad, akivaizdu, jog Motina Gamta turi galimybę, arba įgūdžių, išeities, rodos, neturinčiose situacijose (pvz., psichozėse), taip sakant, atverti naujas dimensijas, su kuriomis individas turi ir dar vieną šansą vėl įveikti šią sunkią situaciją. Čia taip pat Germanische Heilkunde® atveria naujas prasmingos terapinės slaugos dimensijas.

5. gamtos dėsniu Germanische Heilkunde® pagaliau tapo užbaigta. Jis yra kvintesencija, arba quinta essentia. Mes, žmonės, dabar su visu deramu nuolankumu galime pirmą kartą pamatyti ir netgi suprasti, kad ne tik visa gamta yra tvarkinga, bet prasmingas yra ir kiekvienas gamtos procesas, netgi kaip visumos dalis. Ir kad procesai, kuriuos lig šiol vadinome „ligomis“, buvo ne kokie nors beprasmiai sutrikimai, kuriuos turi pataisyti burtininko mokiniai, bet kupini nuostabos matome, kad visa tai visai nebuvo neprasminga, piktybiška ir ligota.

Šaltinis: https://germanische-heilkunde.at/5-biologisches-naturgesetz